

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/193/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323010152
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Pollák
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2323010152.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Michala Polláka a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 04.09.2023, č. k. 0T/38/2023-123, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.06.2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa:
obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom: D. E. D. XXX,

odsudzuje

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 36 písm. j), písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 (troch) rokov.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta rozsudkom zo dňa 04.09.2023, č. k. 0T/38/2023-123 uznal obžalovaného A. B. za vinného, že

dňa 04.02.2023 v čase okolo 19:30 hodine po ceste 11/507 v úseku D. E. - Galanta ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Golf, evidenčného čísla C., kde pri kruhovom objazde spôsobil dopravnú nehodu tak, že vyšiel na vyvýšený ostrovček, kde narazil do stĺpikov osadených dopravných značiek, pričom mu bola príslušníkom Obvodného oddelenia PZ Galanta vykonaná v čase o 19:40 hodine skúška na zistenie alkoholu v dychu prístrojom AlcoQuant 6020 plus s výsledkom 1,31 mg/l (2,73 promile) alkoholu v dychu, čím spôsobil škodu spoločnosti Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, so sídlom Bulharská 39, Trnava, IČO: 37 847 783 škodu vo výške 600,- eur,

teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Trestného zákona.

Za to mu súd uložil podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), k), l), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil i peňažný trest vo výške 700 (sedemsto) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený, mu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 (troch) rokov.

2. Proti tomuto rozsudku podal na hlavnom pojednávaní, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie prokurátor, a to do výroku o treste. Obžalovaný odvolanie nepodal.

3. Podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 02.10.2023 prokurátor písomne odôvodnil podané odvolanie nasledovne (skrátene):

3.1. S uvedeným postupom súdu - najmä čo výšky uloženého trestu sa nestotožňuje, rovnako tak s uložením peňažného trestu. Poukazuje na ust. § 34 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona a § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Uvádza, že trest plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti), a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu), a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

3.2. Súdom uložený podmienený trest odňatia slobody sa javí vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane mierny. Je potrebné uviesť, že obžalovaný viedol vozidlo v ťažkom stupni opitosti - 1,31 mg/l (2,73 promile), pričom pri takomto počínaní zároveň spôsobil dopravnú nehodu. Je tak zrejmé, že obžalovaný nebol v celkom žiadnom rozsahu spôsobilý viesť dané motorové vozidlo, čo v konečnom dôsledku vyústilo do dopravnej nehody, kde zrejme len šťastím táto nehoda spočívala v náraze do dopravných značiek a nie do iného vozidla či chodca. V tomto kontexte prokurátor poukazuje na štyri stupne opitosti, definované MUDr. S. Kollárom, kde je stanovený jednak rozsah alkoholu v tele jedinca ako aj vplyv tohto ovplyvnenia alkoholom na konzumenta.

3.3. Uvádza, že pokiaľ teda v prejednávacom prípade obžalovaný vykonával jazdu s osobným motorovým vozidlom v stupni ťažkej opitosti, keďže nafúkal cez 2 promile (takmer 3), jednalo sa o stav, ktorý mu bez akýchkoľvek pochybností vykonávať túto činnosť znemožňoval a činil obzvlášť nebezpečnou. Stupeň opitosti páchatela je potrebné vždy zohľadňovať v rámci skúmania závažnosti spáchaného prečinu a mal by byť zohľadnený aj pri individualizácii trestnej sankcie.

3.4. Je potrebné si uvedomiť, že za daných okolností sa motorové vozidlo v rukách takto alkoholom ovplyvneného páchatela mení na zbraň a táto je v zásade neovládateľná, resp. neovládateľná v dostatočnom rozsahu. Riziko spôsobenia škody či ublíženia na zdraví, resp. ešte ďaleko horšieho následku je potom v takom prípade mimoriadne vysoké a pokiaľ obžalovaný vedomý si takéhoto rizika sa toto rozhodol dobrovoľne podstúpiť, je povinný znášať následky z toho plynúce.

3.5. Nie je namieste ukladať prísne sankcie iba pri poruchovom následku trestného činu, pretože v prípade dopravných nehôd pod vplyvom alkoholu s tragickými následkami sú tieto už nezvratné a žiadny, teda ani prísny trest vodičovi nenahradí ujmu, ktorú už spôsobil poškodeným pozostalým. Pri prísnejších trestoch v prípade ohrozovacieho trestného činu podľa § 289 Trestného zákona tieto naopak môžu viesť k tomu, aby si vodič svoju chybu dostatočne uvedomil a už ju nikdy nezopakoval, teda môže byť naplnená preventívna funkcia trestu vo vzťahu k ďalšej trestnej činnosti s nezvratnými následkami. Má zato, že v danom prípade malo byť namieste uloženie krátko nepodmieneného trestu odňatia slobody, ktorý by tak reflektoval na závažnosť spáchaného daného činu.

3.6. Zároveň má zato, že uloženie peňažného trestu podľa § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona popri treste odňatia slobody v danom prípade zákon neprípúšťa, takto uložený trest je potrebné hodnotiť ako nezákonný. V danom prípade sa nejedná o situáciu, kedy by bol v zmysle § 56 ods. 1 Trestného zákona, páchatel odsúdený za úmyselný trestný čin, ktorým by získal alebo sa snažil získať majetkový prospech. Podmienka uvedená v § 56 ods. 1 Trestného zákona, tak naplnená nie je. Zároveň v danom prípade bol uložený trest odňatia slobody (s podmieneným odkladom), čím je vylúčená možnosť uložiť peňažný trest podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona.

3.7. Súdom uložený trest považuje za jednak nezákonný, ako i neprimerane mierny, v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

3.8. Navrhuje, aby odvolací súd v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby v zmysle ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku obžalovanému uložil primeraný a zákonný trest, ktorý predstavuje nepodmienený

trest odňatia slobody vo výmere minimálne 1 mesiac, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere minimálne 3 roky.

4. Na rozhodnutie o odvolaní prokurátora nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa konalo za prítomnosti prokurátora, substitučnej obhajkyne obžalovaného a poškodeného F. B.. Verejné zasadnutie sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, ktorý vyjadril svoj súhlas s takýmto postupom. Verejné zasadnutie sa vykonalo i v neprítomnosti poškodeného Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, ktorý sa napriek riadne vykázanému doručeniu upovedomenia na tento procesný úkon súdu nedostavil.

5. Prítomný prokurátor na verejnom zasadnutí pridržel písomne podaného odvolania a žiadal, aby krajský súd rozhodol v súlade s petítom v ňom uvedeným. Obhajkyňa žiadala odvolanie prokuratúry zamietnuť.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa ú alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné.

8. Odvolací súd sa (vzhľadom na odvolanie prokurátora čo do výroku o treste a aj vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine a prijatie takého vyhlásenia súdom prvého stupňa) meritórne zaoberal len preskúmaním napadnutého výroku o treste.

9. Výrok o treste prvostupňový súd odôvodnil tým, že pri úvahe o treste vychádzal z ustanovení § 34, § 36 písm. j), k), l), § 38 ods. 2, 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Ako poľahčujúce okolnosti konštatoval bezúhonnú osobu obžalovaného, jeho doznanie a oľutovanie spáchaného žalovaného skutku a v neposlednom rade nahradenie spôsobenej škody. Prvostupňový súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadol na okolnosti spáchaného skutku, doznanie a oľutovanie trestnej činnosti obžalovaným, nahradenie spôsobenej škody a v neposlednom rade súd prihliadol na jeho osobu a pracovné hodnotenie. Obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, pre priestupok na úseku cestnej dopravy bol naposledy riešený ešte v roku 2009, z miesta bydliska ako i svojim zamestnávateľom je kladne hodnotený. Preto uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, ktorého výkon mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Okrem toho súd uložil obžalovanému i peňažný trest vo výške 700,- Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Zároveň v súlade s ustanovením § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložil obžalovanému taktiež i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na dobu 3 rokov.

10. Dôvodnosť odvolacích námietok prokurátora vzhladol odvolací súd v nezákonnom uložení peňažného trestu popri treste odňatia slobody s podmiennečným odkladom.

11. Z tých dôvodov, ktoré uviedol prokurátor vo svojom odvolaní, a ktoré sú citované v bode 3.6. tohto rozsudku odvolacieho súdu, prvostupňový súd obžalovanému nezákonne uložil peňažný trest popri treste odňatia slobody s podmiennečným odkladom, pričom neboli splnené zákonné podmienky na jeho ukladanie.

12. Je potrebné poznamenať, že ukladanie peňažného trestu zákon vymedzuje dvoma režimami právnej úpravy. Ustanovenie § 56 ods. 1 Trestného zákona predstavuje prvý režim za situácie, kedy je peňažný trest ukladaný popri inom treste a vzhladom na povahu trestnej činnosti, za ktorú páchatel'a odsudzuje, má zato, že je potrebné zasiahnuť do majetkových práv, aby bol naplnený účel trestu. Zároveň musia byť kumulatívne splnené dve podmienky (musí ísť o úmyselný trestný čin a páchatel' získal alebo chcel získať majetkový prospech spáchaním trestného činu). Druhý režim ukladania peňažného trestu vymedzuje ustanovenie § 56 ods. 2 Trestného zákona, na základe ktorého sa peňažný trest ukladá ako alternatíva k trestu odňatia slobody. Toto ustanovenie je potrebné vnímať ako koncept restoratívnej justície. V rámci režimu alternatívneho trestania je možné peňažný trest uložiť ako samostatný trest v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za prečin a vzhladom na povahu spáchaného prečinu a možnosti nápravy páchatel'a nepovažuje za potrebné uložiť trest odňatia slobody.

13. V prejednávanom prípade sa obžalovaný doznal k spáchaniu prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, teda po zohľadnení povahy veci možno konštatovať, že sa nejednalo o majetkovú trestnú činnosť s cieľom získať alebo sa snažiť získať majetkový prospech, čím nie sú splnené podmienky v zmysle § 56 ods. 1 Trestného zákona. Vzhladom na to, že prvostupňový súd ukladal trest odňatia slobody, ktorého výkon podmiennečne odložil, nebolo možné súčasne uložiť i peňažný trest a náhradný trest odňatia slobody, pretože takýto postup odporuje zákonu. Inak vyjadrené, pokiaľ teda prvostupňový súd dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné ukladať trest odňatia slobody (s podmiennečným odkladom), nemohol uložiť i peňažný trest podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona.

14. Uvedené pochybenie zakladá existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a dôvod na zrušenie výroku o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku.

15. Prvostupňový súd zistil správne skutkový stav vo vzťahu k výroku o treste, a preto mohol odvolací súd sám rozhodnúť o treste pre obžalovaného, postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolací súd mohol zmeniť napadnutý rozsudok aj v neprospech obžalovaného, a to na základe odvolania podaného len prokurátorom, v neprospech obžalovaného.

16. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá prakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Medzi skutočnosťami, na ktoré by v záujme individualizácie trestu mal súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať, patria napríklad spôsob spáchania činu a jeho následok, miera zavinenia, pohnútky, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, osobné, rodinné pomery, zdravotný stav páchatel'a a jeho rodiny) či možnosť jeho nápravy. Tak ako pri rozhodovaní o vine, aj pri rozhodovaní o treste sa vnútorné presvedčenie súdu vytvára na základe logického úsudku, na zodpovednom a starostlivom zhodnotení každej z okolností prípadu individuálne aj v ich vzájomných súvislostiach a v súhrne. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácia tak

núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupu súdu pri rozhodovaní o treste.

17. V prejednávacom prípade pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu odvolací súd zisťoval u obžalovaného pomer a mieru pohľadujúcich a priťažujúcich okolností postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona. V súlade s názorom prvostupňového súdu u osoby obžalovaného vzhľadom na tri pohľadujúce okolnosti, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j) Trestného zákona), dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu (§ 36 písm. k) Trestného zákona) a k spáchaniu trestného činu sa priznal a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Odvolací súd rovnako nezistil u obžalovaného priťažujúce okolnosti podľa § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu pohľadujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami v pomere 3:0, postupom podľa § 38 ods. 3 došlo k zníženiu hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby z 0 – 1 rok na 0 – 8 mesiacov.

18. Odvolací súd má však za to, že prvostupňový súd zistené skutočnosti správne vyhodnotil, pretože rozbor charakteru a závažnosti spáchaného trestného činu a osobných pomerov obžalovaného odôvodňuje uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon je podmiennečne odložený.

19. Pri rozhodovaní o druhu trestu pre obžalovaného je potrebné prihliadnuť na minulosť obžalovaného, ktorý aj napriek bezúhonnosti z trestnoprávneho hľadiska, bol dvakrát postihnutý za spáchanie priestupku na úseku cestnej premávky. V prípade priestupku zo dňa 27.11.2007 sa jednalo o závažné priestupkové konanie (§ 66 ods. 1 písm. b) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách - spôsobilosť vodiča viesť motorové vozidlo je znížená požitím alkoholického nápoja, užitím inej návykovej látky alebo liekov alebo úrazom, či chorobou tak, že by jeho ďalšou jazdou bola ohrozená bezpečnosť cestnej premávky), kedy mu bol okrem iného uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere 12 mesiacov. Tento zákaz vykonával od 21.10.2007 do 21.10.2008.

20. Prihliadnuc teda na túto skutočnosť, okolnosti spáchanej trestnej činnosti, jej následok, na zavinenie, pohľadujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy dospel odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 14 mesiacov uložený obžalovanému pri upravenej hornej hranici trestnej sadzby stanovenej v ustanovení § 289 ods. 1 Trestného zákona zaručí splnenie účelu trestu. Takto uložený trest je zákonný a primeraný tak k závažnosti spáchanej trestnej činnosti, ako aj možnostiam nápravy a prevýchovy obžalovaného a zodpovedá požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie.

21. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacím návrhom prokurátora, ktorým navrhoval uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody, a to s poukazom na množstvo alkoholu, ktoré obžalovaný nafúkal.

22. K námietke prokurátora o prezentovanej neúčelnosti trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu pre trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona odvolací súd udáva, že pri svojom rozhodovaní musel zohľadniť, že zákonodarca za spáchanie predmetného trestného činu stanovil sadzbu trestu odňatia slobody do 1 roka, pričom množstvo alkoholu v dychu obžalovaného zákonodarca nezohľadnil ako kvalifikačný znak, či kritérium, ktoré by vylučovalo uloženie alternatívnych druhov trestov a ani možnosť podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody. Jedná sa tak, z hľadiska stanovenej trestnej sadzby, o prečin, za ktorý z hľadiska generálnej prevencie zákonodarca považoval za postačujúce stanoviť hornú hranicu trestnej sadzby na 1 rok, čím umožnil za jej spáchanie aj uloženie alternatívnych trestov aj podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody (s výnimkou ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona). Nie je úlohou súdu posudzovať správnosť zákonnej úpravy, pretože mu táto úloha, ako osobe interpretujúcej a aplikujúcej právo, neprináleží. Z rovnakého dôvodu nie je namieste, aby súd zákonnú úpravu možností ukladania rôznych druhov trestov zužoval tým, že preferenciou generálnej prevencie automaticky vylúči možnosť uloženia iných druhov trestov tzv. alternatívnych trestov, či možnosť podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, hoci sú splnené zákonné podmienky na ich aplikáciu. Týmto spôsob by v prípade konkrétneho páchatel'a výrazne prevažoval prvok generálnej prevencie nad individuálnou prevenciou, čo v právnom štáte nie je želaný stav. Zároveň platí, že z hľadiska primeranosti trestu je potrebné uložiť trest v súlade so zákonnou úpravou, avšak zároveň taký druh trestu a v takej výmere, ktorý je nevyhnutný na splnenie účelu trestu, inak by uložený trest atribút primeranosti nespĺňal.

23. V tomto prípade sa v osobe obžalovaného jedná o osobu, ktorá doposiaľ nepáchala trestnú činnosť a dopustila sa spáchania priestupkov na úseku cestnej premávky, od spáchania ktorých uplynula dlhšia doba takmer pätnástich rokov (čo bolo zohľadnené pri výmere uložených trestov).

24. Samotné priestupkové postihy obžalovaného ani množstvo nameraného alkoholu v dychu podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú ukládanie nepodmiennečného trestu odňatia slobody, pričom je nevyhnutné zohľadniť, že sa jedná o prvý trestný čin, ktorého sa počas svojho života dopustil.

V prospech obžalovaného je potrebné vyhodnotiť i tú skutočnosť, že dobrovoľne, t. j. na základe vlastnej iniciatívy nahradil spôsobenú škodu vo výške 600,- eur poškodenej Správe a údržbe ciest Trnavského samosprávneho kraja. Preto ani z pohľadu odvolacieho súdu nie je možné prisvedčiť odvolacím námietkam prokurátora, prostredníctvom ktorých vykresľuje osobu obžalovaného ako osobu, k náprave ktorej dôjde len uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, obzvlášť v prípade ak sa jedná o prvopáchatel'a. Odvolací súd okolnosti namietané prokurátorom pri ukladaní trestu zohľadnil, keď u obžalovaného vylúčil uloženie alternatívnych trestov a ukladal trest odňatia slobody, avšak nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by bránili, aby bol obžalovanému trest odňatia slobody podmiennečne odložený. Zároveň obžalovanému z týchto dôvodov uložil aj trest zákazu činnosti v trvaní 3 roky.

25. Keďže obžalovaný sa dopustil spáchania prečinu a doposiaľ na neho nebolo vplývajúce žiadnou trestnoprávnou sankciou, nie je daný zákonný dôvod, ktorý by vylučoval dosiahnutie účelu trestu práve trestom uloženým odvolacím súdom. Správanie obžalovaného počas skúšobnej doby bude súdom sledované a v prípade, ak by nevedol riadny život, bude mu nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody.

26. Odvolací súd ďalej uložil obžalovanému, tak ako prvostupňový súd, trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v cestnej premávke vo výmere 3 roky, nakoľko sa súdnej trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla a uloženie tohto druhu trestu si vyžaduje účinná ochrana spoločnosti, tu najmä ostatných účastníkov cestnej premávky pred páchatel'mi tohto druhu trestnej činnosti. Takto uložený trest považuje odvolací súd za zákonný a primeraný, nakoľko má predpoklady pre dosiahnutie svojho účelu a v prípade obžalovaného má významný výchovný charakter.

27. Záverom odvolací súd dodáva, že uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá súčasne s uložením trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou, zamedzí obžalovanému v páchaní trestnej činnosti tým, že jednak mu je zakázané na určenú dobu vykonávanie činnosti, pri ktorej sa dopustil spáchania trestného činu, jednak tým, že bude obmedzený v pracovnom či osobnom živote tým, že má zakázané po určenú dobu viesť motorové vozidlá a jednak je počas skúšobnej doby vystavený kontrole súdu v tom zmysle, že vybočenie z medzí riadneho života počas skúšobnej doby môže byť vyhodnotené ako porušenie podmienok podmiennečného odsúdenia a nariadenie výkonu trestu. Zároveň nemožno opomenúť výchovný a odstrašujúci účinok samotného trestného konania.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.